

שקיל לקומץ בידיו ורמי בכלי.

אלא משום דכיון דלא סגי' ליה דלא עבד לה לנתינה זו של קומץ בכלי ומוכרח הוא לעשותה, משום כך עבודה חשובה היא, ועל כרחק משוי לה כקבלה⁽¹¹⁾ אף על גב שאינה דומה לה לגמרי, ואם כן הכא נמי בליקוט לבונה, כיון דלא סגי' לה דלא עבד לה, עבודה חשובה היא, ועל כרחק משוי לה כי הולכה! ומכאן ראייה שליקוט לבונה חשובה הולכה.

כלי שמקבל בו, ובמנחה מקדש את הקומץ על ידי נתינה בכלי, ואם כן, מה לי אם ניתן לכלי ממילא, מה לי קא שקיל ורמי, סוף סוף דומים הם בזה ששניהם מתקדשים על ידי כלי שרת, ומה שאין כן ליקוט לבונה שאינה דומה לאף אחת מארבע עבודות שבזבח, יש לך לומר שאינה חשובה עבודה ואינה פסולה בזר.

מתניתין:

שחט שני כבשים של עצרת כדין שנאמר "ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים" והם מתירין ומקדשין את שתי הלחם, ובעת שחיתתם חישב על מנת לאכול אחת מן החלות למחר, וכן הקטיר שני בזיבין של לחם הפנים על מנת לאכול אחד מן שני הסדרים⁽¹²⁾ של שש חלות שהיו בלחם

דוחה הגמרא: לא, לעולם טעם הדמיון בין נתינת כלי במנחה לקבלה הוא משום דרמי לקבלה, ולא מחמת ההכרח בעשייתה, וזה שהוקשה לך לחלק ביניהם במה דהתם ממילא ואילו הכא קא שקיל ורמי, יש לך לתרץ: מכדי, הרי תרווייהו קדושת כלי הוא, בקבלת הדם מקדש הכהן את הדם על ידי

בהמשך הדנה את הליקוט לבונה כהולכה מחמת היותו עבודה חשובה, ושם אין הנדון לענין פיגול כי אם לענין פסול זרות, ומדוע שם לא די בכך שעבודה חשובה היא ולשם מה יש לנו לדונה כהולכה?! וכתב המשנה למלך [פסולי המוקדשין יא א], שהוצרכה הג' לכלול את הליקוט בהולכה משום שלא למדנו מהתורה אלא שבארבע עבודות נפסל הזבח על ידי מחשבה, ובשלוש עבודות נפסל הוא משום זרות, וכל עבודה שהיא עבודה חשובה פוסלת בה המחשבה ונפסלת בזר, ומדמים אותה לעבודה הדומה לה ביותר אף על פי שאין דמיונם עולה יפה, כגון מתן כלי לקבלה וטבילת אצבע להילוך וליקוט לבונה להילוך.

אין שום קירוב למזבח ואין לדונה כהולכה, ורק שעל ידי טבילת אצבעו יוכל להוציאה ולקרב הדם למזבח וזו אינה הולכה ממש אלא סיוע להולכה, אשר מחמת היותה עבודה חשובה הרי היא מגדר הולכה, וכיון שכן אין לדונה כהולכה שלא ברגל. אבל ליקוט לבונה שפירשה רש"י שחשובה היא כהילוך מחמת היותו ממעט בהילוך הכהן, הרי זו הולכה ממש והולכה צריכה להיות ברגל, ומשום כך חשובה זו כהולכה שלא ברגל.

11. לכאורה יש לתמוה, מנין לגמרא לדון זאת כקבלה, ומדוע לא די במה שהיא עבודה חשובה בכדי שהמחשבה בה תפגל? ובכתבי הגר"ז בזבחים [יב ב] מבואר, כי דין פיגול נאמר רק באחת מארבע עבודות ומשום כך צריך שאותם העבודות שאינם מארבע עבודות יכללו בארבע עבודות. אלא שעדיין קשה מדברי הגמרא

12. כתבו התוס' [ד"ה לאכול], הוא הדין אם חישב על חלה אחת מן הסדרים שחל פיגול בכל